

Iz 42,1-3. 5a.6-8

Iz 61,1 - 3 **Hospodinův služebník** J 1,6 – 8.19 – 23 L 4,16 - 21

před požehnáním: 1Te 5,16 – 24

V našem prvním starozákonním (SZ) čtení (Iz 42) mluví Hospodin skrze proroka Izajáše o svém jedinečném služebníkovi, který patří jemu – Bohu, je mu zcela oddán a vykoná od něho daný úkol, splní jím uložené poslání. K tomu je Hospodinův služebník náležitě vyzbrojen – je **obdařen Božím duchem**. Hebrejšтина zde užívá pro slovo duch (ruach – ženského rodu!) stejného pojmu jako pro slovo dech, pohyb vzduchu, vítr. Boží duch je síla, jež vane, mění, boří, převrací – tedy aktivně působí, kde a kam sama chce. Je to síla nespoutatelná a nepřemožitelná. Kdo dostane dar Hospodinova ducha, je Bohem pověřen k určitému úkolu – má splnit konkrétní poslání, a zároveň je k tomu zmocněn, uschopněn.

Hospodinova služebníka je možno spatřovat v mnoha SZ postavách soudců, králů, proroků z různých časů a míst. Významnou osobností přelomu starozákonní a novozákonní doby je **Jan Křtitel**, kterého lze také označit za Hospodinova služebníka Izajášova svědectví. Ale on sám nebyl tím světlem národů; **pravým světlem**, přicházejícím od Boha do temnoty našeho světa, byl **Ježíš z Nazaretu** (jak věříme a vyznáváme my křesťané).

Naše druhé SZ čtení ze 61. kap. Izajáše jsou slova Hospodinova služebníka. Čteme zde v 1. osobě sg.: „Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal...“ Mluví-li o svém pomazání, ukazuje tím, že jeho poslání je na úrovni královské, kněžské i prorocké. Ti všichni bývali pro svůj úkol pomazáni. „Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným,...“ Úkol Hospodinova služebníka je především radostný! Ano, Pán Ježíš hlásal a přímo ztělesňoval radostnou zvěst o Boží lásce k nám lidem: Hospodin se ujímá vlády, **v Kristu přichází Boží království svobody, potěšení, veselí, záchrany!** Příchod Božího království je označen jako „léto Hospodinovy přízně“ – to je jiný název pro milostivé léto (viz SZ, Lv 25,10 – 13) – jednou za 50 let, kdy měli být v Izraeli propuštěni na svobodu všichni zajatci a otroci a dlužníkům měly být vymazány všechny dluhy.(!!) Naplnění a naprosté uskutečnění „milostivého léta“ vidí pisatelé NZ evangelií v příchodu Ježíše Krista. On sám o sobě řekl: „Duch Hospodinův jest nade mnou, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy“ (L 4,18n). V Pánu Ježíši nastalo milostivé léto pro všechny lidi, v něm je nám nabídnuta svoboda a naše dluhy jsou vymazány. Proto jsou vánoční svátky tak radostné! Protože oslavujeme (pokud jsme těmi pokornými) narození svého Osvoboditele a Zachránce.

Jindřiška Buttová, 3. neděle adventní 13. 12. 2020/